

GONZALO RODÉS VILÀ

President de Barcelona Global

“Barcelona és la cinquena ciutat del món en turisme urbà, però no té relat cultural”

ANTONI
BASSAS

Que una entitat privada demani un recàrrec sobre la taxa turística no és gaire freqüent.

Sona molt fort, ja entenem que sorprèn. Però abans de dir-ho ho hem pensat molt. Hi han participat 42 entitats, a fer aquesta proposta. Crec que ha estat mal interpretada pels hotelers, que, per cert, en tenim dins l'associació i alguns han treballat en la proposta. El que fem és animar a apujar una taxa en favor de la cultura. Vull deixar molt clar que no és apujar la taxa turística només als establiments hotelers. La taxa turística avui es cobra només en aquest sector, però hi ha molts àmbits del turisme on aquesta taxa encara no existeix: autocars, ciutadans que posen els peus a la ciutat, se'n van i no deixen cap ingrés per a la comunitat, creueristes... Tots aquests àmbits encara no estan regulats, i creiem que la taxa es podria distribuir millor per fer-la més justa i aconseguir més ingressos.

Doncs els hotelers s'hi oposen completament.

Ho entenc, però no volem entrar en una discussió amb ells. Al contrari. Fan una feina molt important per a la ciutat. Creen moltíssims llocs de treball i se'ls ha d'ajudar. Cal entendre que la proposta és més àmplia i no només per als hotelers, i que el benefici per a la ciutat és molt positiu.

Parlem de xifres.

Hi ha una cosa que molta gent no sap. Hi ha 18 milions de persones que pernocten a la ciutat cada any. No només en hotels, també en apartaments turístics, a casa dels amics... No dic que

s'hagi de regular si tens un cunyat que ve a passar la nit aquí, però sabem que a Barcelona hi dormen 18 milions de persones l'any. Després hi ha 12 milions de persones més que venen, compren, van a la Sagrada Família o al Camp Nou, i se'n van. Són 30 milions de visitants cada any a Barcelona. Creiem que s'ha de regular millor i ampliar la taxa no només a qui va a un hotel a passar la nit, sinó també a qui s'aprofita dels serveis de la ciutat. Per això proposem una taxa més distributiva.

Proposen destinar la recaptació a un fons de suport a la cultura. Per què específicament la cultura?

Això va lligat a un relat. Creiem que les ciutats han de ser conegudes per alguna cosa. Barcelona és la cinquena ciutat del món en turisme urbà, darrere de París, Londres, Nova York i Bangkok. Barcelona s'ha fet coneguda en molt poc temps, sobretot pels Jocs Olímpics. Ara tenim 6 milions de creueristes cada any. Per tot plegat, creiem que és molt important que hi hagi un atribut de marca. Que Barcelona sigui coneguda per alguna cosa. Ara ho és per una qualitat de vida extraordinària, un bon clima, una oferta gastronòmica molt bona, una oferta cultural, el Barça... Però li falta un relat cultural a l'entorn de la ciutat. Creiem que una de les oportunitats per construir-lo, i en tenim els actius, és la música. Hi ha el Sónar, el Primavera Sound, el conservatori del Liceu, amb 150 anys fent músics al país... Tot això no està ben encaminat. Creiem que hi ha una oportunitat perquè Barcelona sigui com Mel-

Perfil Gonzalo Rodés Vilà (Barcelona, 1965) és advocat, conseller d'un banc d'inversió i president de Barcelona Global, una associació privada composta per universitats, empreses, escoles de negoci i centres de recerca a atraure talent i activitat econòmica a Barcelona. Fa unes setmanes, Barcelona Global va celebrar una reunió plenària i, entre altres propostes, va plantejar apujar la taxa turística i destinar-la a la cultura. Immediatament, el Gremi d'Hotels de Barcelona va posar el crit al cel. En aquesta entrevista, Gonzalo Rodés explica la idea amb calma, intentant fugir de polèmiques. Sentint-lo parlar, veient-lo somriure o moure les mans és impossible no recordar el seu pare, Leopoldo, o el seu germà gran i president de l'ARA, Ferran Rodés. “Al costat del que va fer el meu pare per portar els Jocs Olímpics a Barcelona, em sento com un aficionat”.

bourne o Houston, que són conegudes per la música. Londres i París tenen una història al darrere, i uns museus que ja ens agradaria tenir. Tenen festivals de música moderna i clàssica molt importants. Hi passen moltes coses, en aquestes ciutats. A Barcelona no en passen tantes. Per això creiem que si li podem construir un relat cultural tindrà un sentit més enllà del pur turisme de passar-ho bé un cap de setmana.

Què s'imagina?

No és només ajudar a fer que hi hagi més concerts, que també. Això ha d'arrelar des dels fonaments de la cultura musical. Des de l'escola, des de la indústria musical. Els càlculs que hem fet amb la pujada de la taxa turística són de 6 milions d'euros, que no és una xifra per tornar-se boig. Però sí que és per començar a mirar d'aconseguir-ho. Com ho podem fer? A través de la taxa podem finançar algunes d'aquestes iniciatives que ja existeixen i que els falta aquest impuls. A Barcelona hi ha uns actius culturals extraordinaris. Tenim un Mo-

Teniu el vídeo amb l'entrevista sencera a [l'ara.cat](http://ara.cat)

Referent "Una de les oportunitats per construir aquest relat cultural és a través de la música" **Projecció** "Segons els càlculs, apujant la taxa turística s'obtindrien 6 milions d'euros, que permetrien finançar iniciatives musicals ja existents"

RUTH MARIGOT

dermisme i un Romànic dins de la ciutat únic. I tenim la música. Però encara no hem sabut construir un relat. La gent encara no ve per la música.

Més aviat ve per la cuina, l'arquitectura, la platja...

La platja pesa molt. Hi ha molt turisme de festa. I s'hi viu bé. Però li falta el relat. Com que no és capital d'estat, encara, no té els actius museístics d'altres capitals. S'ha de construir. Hi ha un exemple molt bo que és Miami. Als 80 era una ciutat de corrupció, on els joves anaven a fer la festa de graduació. Una ciutat fallida. Es van inventar ser la seu americana de Miami Basset. És un esdeveniment cultural que ha canviat radicalment la percepció de Miami arreu del món. L'aposta per la cultura és sense oblidar àmbits tan importants, en què Barcelona és capdavantera, com la ciència.

Amb la ciència què farien?

Barcelona té centres d'excel·lència on s'està fent el que en diem ciència de frontera. Es fa en oncologia, genè-

tica, fotònica a Castelldefels... Són centres on una bona part de gent que hi treballa ve de fora, són centres importants, amb mancances. Els falta un suport ciutadà des de la societat civil per consolidar-se. Per exemple, ens passa que els científics més senyors, de més de 40 o 50 anys, són gent consolidada arreu del món amb ofertes sobre la taula per analitzar on volen continuar investigant. No venen a Barcelona perquè les seves parelles no hi troben feina. Zuric o Copenhaguen els ofereixen la possibilitat de treballar i immediatament hi ha una feina per a la parella. Això a Barcelona no passa. Parlem dels Messi de la ciència. I són parelles amb molt bona formació.

El turisme té una percepció dual a Barcelona: significa feina però també ocupació molesta de la ciutat.

Quan Barcelona Global va començar, fa set anys, anava bé. Venia molta gent, i era un èxit. No ens vam preocupar. Ens vam començar a preocupar fa tres o quatre anys, quan hi va començar a haver atacs als turistes i un

Compartit
«El sentiment d'esgotament del model turístic també existeix a Roma, Amsterdam o Nova York, les 'overcrowded cities'»

sentiment d'esgotament del model. No només ens passa a nosaltres, passa a Amsterdam, Roma o Nova York. El fenomen d'*overcrowded cities*. La gent viatja molt més. Per això vam actuar. Però no pensant només en hotelers o comerciants. Hem de pensar d'una manera molt transversal, perquè el discurs dels últims anys a Barcelona ha estat molt de part i no hem pogut sentir un discurs global sobre què té de positiu i de negatiu el fenomen, i com es gestionen aquestes externalitats. Partim de la base que el turisme és extraordinàriament positiu. És el 15% del PIB de la ciutat i un 10% de l'ocupació. Per tant, molt de compte amb com parlem del turisme. Som conscients que hi ha gent que li molesta que al pis del costat hi hagi 15 nois fent festa. Cal regular els pisos turístics com estan fent ja per exemple San Francisco o Amsterdam, amb transparència (no sabem encara quins són els pisos turístics de Barcelona, quanta gent ofereix el seu pis en lloguer i per a quant temps) i amb limitacions. No s'ha de poder llogar un pis turístic tot l'any, ni per a 15 persones. A

Amsterdam, des de fa poc, no deixen més de quatre persones per apartament. I creiem que els blocs de pisos que són només apartaments turístics haurien de tenir un IBI més alt que el bloc del costat, d'habitatge de particulars. Proposem que aquest IBI dels blocs de pisos turístics es destini a habitatge social. Aquesta és una de les grans propostes. La tercera té molt a veure amb l'esperit d'innovació tecnològica. Som la seu del Mobile World Congress i generem molta innovació. En canvi, ens falten eines per gestionar un fenomen com el turisme. Proposem una eina perquè quan el turista arribi a la ciutat no hagi d'agafar el Tripadvisor per una banda i el Google Maps per l'altra per saber moure's per la ciutat. Proposem que, en el marc de la ciutat capital de l'Smart City, l'Ajuntament i algun dels agents coneguts de mobilitat, com el RACC, Seat o Abertis, grans agents, ens donin una eina perquè el turista pugui saber quina hora és millor per anar a la Sagrada Família o com estan les platges en aquell moment. On pot menjar a prop de la platja i si pot anar-hi amb metro o autobús. Això encara no existeix. Existeix en una combinació d'eines, i a més cadascú se la fa a la seva manera. També proposem que els establiments que tinguin una igualtat de salaris home/dona tinguin un segell que permeti al visitant saber que aquell comerç és honest en això. És una proposta molt senzilla de fer i creiem que aporta molt capital social a la ciutat. No hi ha cap ciutat que ho hagi fet, encara.

¿Uber i Airbnb són imparables o són adaptables?

Són fenòmens imparables i n'hi haurà molts més que sortiran al voltant. Hem parlat amb l'alcalde de Barcelona, amb qui tenim una comunicació molt fluida, i també amb altres grups municipals. En general, les idees han estat benvingudes, però ara entrem en any electoral i tothom és molt prudent.

Les agressions al turisme, el col·lapse policial amb el control de passaports al Prat, els atemptats del 17 d'agost, la violència policial de l'1-O i el que ha vingut a continuació, ¿quin impacte han tingut sobre el present i futur de Barcelona com a ciutat global?

Havent escoltat molts operadors que es mouen a Barcelona, sabem que això va perjudicar la reputació de la ciutat. Per exemple, a Booking, la central de reserves més important del món, ha estat sempre entre les cinc ciutats més buscades, i entre finals de setembre i gener va caure posicions. El visitant està tornant a poc a poc. Hi ha hagut baixades en hotels i restauració del 20% i el 30%. Els hotels de més categoria han tingut baixades més fortes. És cert que el 2018 s'està recuperant: em diuen que estem per sota del primer trimestre de 2017, però per sobre del 2015. —